

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2013. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка на судската пракса на Судот бр. 150

март 2012

Gagliano Giorgi против Италија - 23563/07

Пресуда 6.3.2012 [Оддел II]

Член 35

Член 35, став 3 (б)

Нема значителна непогодност [*No significant disadvantage*]

Намалување на затворска казна во случај кој се однесува на должина на кривична постапка: *недопуштено*.

Факти – Во 1988 година била започната кривична постапка против жалителот. Постапката траела до 1999. Жалителот бол осуден за фалсификување и му била изречена условна казна затвор во траење од една година. Обвинението за примање поткуп било одбиено поради застареност. Постапката [согласно законот] „Пинто“ поведена од жалителот во 2001 година за да се жали за должината на кривичната постапка завршила во 2006 година. Нему не му бил доделен никаков надомест на штета.

Право – Член 35, став 3 (б): Како последица на должината на кривичната постапка, апелациониот суд во 1998 го прогласил гонењето за кривичното дело примање поткуп за застарено. Со тоа очигледно била намалена казната на жалителот, особено затоа што застареното дело било потешко, иако документите изведени пред Судот не го покажувале точниот обем на тоа намалување ниту пак појаснувале дали на крај имало било каква врска помеѓу тоа намалување и повредата на критериумот [за судење во] „разумен рок“. Жалителот избрал да не се откаже од застареноста, можност која била предвидена со италијанскиот закон. Во тие околности, намалувањето на казната во најмала рака било компензација или значително ја намалила штетата која вообичаено се претрпува со прекумерна должина на кривична постапка. Судот затоа зазел став дека жалителот не претрпел „значителна непогодност“ [*significant disadvantage*] во однос на неговото право на судење во разумен рок. Со жалбата се отворало прашањето за правото на судење во „разумен рок“ во кривични предмети, тема за која Судот имал богата судска пракса. Затоа понатамошно разгледување на жалбениот навод не било оправдано со императивите на европскиот *ordre public* (јавен

поредок) чиј дел била Конвенцијата и протоколите. Прашањето за должина на кривичната постапка било испитано во две прилики од надлежните судови (Апелациониот суд и Касациониот суд) согласно законот „Пинто“, жалителот ги имал поднесено до Касациониот суд неговите причини за жалба против одлуката на Апелациониот суд да не му додели надомест на штета. Во тие околности случајот бил соодветно разгледан од домашен трибунал и немало важни прашања кои влијаат врз толкувањето на Конвенцијата или во однос на домашното право кои биле оставени неодговорени. Условите на тестот за недопуштеност биле исполнети, жалбениот навод бил прогласен за недопуштен.

Заклучок: недопуштен (нема значителна непогодност).

Судот исто така утврдил, едногласно, повреда на член 6, став 1 поради неразумната должина на постапката [по законот] „Пинто“.

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права Ова резиме подготвено од Секретаријатот на Судот не го обврзува Судот

Кликнете тука за [Case-Law Information Notes](#) (Информативни белешки за судската пракса)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2013

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.